

Skrivena povijest četrdesetoga retka - broj petnaest

Drugi jao – Drugi dio

Jeff Pippenger

2026-06-11

Sestra White u više navrata ističe da je odlomak iz Izaije koji je Isus čitao u sinagogi u Nazaretu ne samo objavio Njegovo djelo, nego je i predoznačio naše djelo. Savršeno ispunjenje toga pomazanog djela ostvaruju oni koji sačinjavaju stijeg sto četrdeset i četiri tisuće.

Duh Gospodina Boga na meni je, jer me Gospod pomazao da naviještam dobru vijest krotkima; poslao me da povijem one srca slomljena, da proglasim slobodu sužnjima i otvaranje tamnice svezanima; da oglasim godinu milosti Gospodnje i dan osvete Boga našega; da utješim sve koji tuguju; da odredim onima koji tuguju na Sionu, da im dam vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto žalosti, plašt hvale mjesto duha klonulosti; da ih nazovu stablima pravednosti, nasadom Gospodnjim, da se on proslavi. I oni će izgraditi drevne ruševine, podići prijašnja pustošenja i obnoviti opustošene gradove, pustoši mnogih naraštaja. I stranci će stajati i pasti vaša stada, i sinovi tuđinaca bit će vaši orači i vinogradari. A vi ćete se zvati Svećenicima Gospodnjim: nazivat će vas Službenicima Boga našega; blago naroda uživat ćete i njihovom se slavom dičiti. Za svoju sramotu imat ćete dvostruko; i za porugu radovat će se svojemu dijelu: zato će u svojoj zemlji baštiniti dvostruko; vječna će radost biti njihova. Izaija 61:1–7.

U prethodnom članku počeli smo utvrđivati „sat, mjesec, dan i godinu” koji su sačinjavali vremensko proročanstvo od tristo devedeset i jedne godine i petnaest dana. Vremena više nema, stoga se četiri izraza vremena moraju primijeniti simbolično u posljednjim danima, kada se proročke značajke prvoga i drugoga jao ponavljaju u trećem jao. „Godina” je „ugodna godina Gospodnja”, a ona je također i „dan osvete Boga našega.”

„Dan“ je „dan propasti“, dan odmazde i osvete, kako ga je izložio Mojsije.

Moja je osveta i naplata; noga će im se poskliznuti u svoje vrijeme: jer je blizu dan njihove propasti, i hitaju stvari koje će doći na njih. Ponovljeni zakon 32,35.

U Izaiji to su „ugodna godina” i „dan osvete”, a dan osvete jest Mojsijev „dan propasti”, kada noga Laodiceje kliže dok prima odmazdu i osvetu. Čas velikoga potresa, dan propasti, ugodna godina i prvi mjesec svi se podudaraju sa zakonom o nedjelji. Riječ „mjesec” u Joelu dodana je riječ, ali je ta dodana riječ ispravna. Prevoditelji su dodali riječ „mjesec” u skladu s istinom da je kasna kiša došla u prvome mjesecu.

Stoga se radujte, sinovi sionski, i veselite se u Gospodu, Bogu svojemu: jer vam je dao ranu kišu u pravoj mjeri, i pustit će da za vas siđe kiša, rana kiša i pozna kiša, u prvome mjesecu. Joel 2:23.

Riječ „mjesec” tumačenje je, a ne dio izvornoga nadahnutog teksta. Hebrejski jednostavno kaže da će kiše doći „u prvo vrijeme” ili „kao u prvo vrijeme” — što znači da će Bog obnoviti kiše u njihovo pravo doba, kao u prijašnjim vremenima. Sestra White više puta usklađuje milleritski pokret od 1840. do 1844. s Pedesetnicom kako bi opisala poznu kišu u posljednjim danima. Pozna kiša dolazi „kao u prvo vrijeme”, a to je bila Pedesetnica, koju Sestra White više puta usklađuje sa zakonom o nedjelji.

„Anđeo koji se ujedinjuje u objavljivanju poruke trećega anđela treba obasjati svu zemlju svojom slavom. Ovdje se proriče djelo svjetskih razmjera i neuobičajene snage. Adventni pokret od 1840. do 1844. bio je slavno očitovanje Božje sile; poruka prvoga anđela bila je prenesena do svake misionarske postaje u svijetu, a u nekim je zemljama vladalo najveće vjersko zanimanje kakvo je zabilježeno u ijednoj zemlji od reformacije šesnaestoga stoljeća; ali to će nadmašiti silni pokret pod posljednjim upozorenjem trećega anđela.“

„Djelo će biti slično onomu na Dan Pedesetnice. Kao što je „rana kiša“ bila dana izlivanjem Duha Svetoga na početku evanđelja, da prouzroči nicanje dragocjenoga sjemena, tako će „kasna kiša“ biti dana na njegovu svršetku radi sazrijevanja žetve. „Tada ćemo spoznati, ako ustrajemo u spoznaji Gospoda: Njegov je izlazak pripravan kao zora; i doći će nam kao kiša, kao kasna i rana kiša zemlji.“ Hošea 6,3. „Radujte se, dakle, sinovi sionski, i veselite se u Gospodu, Bogu svojemu: jer vam je dao ranu kišu umjereno, i pustit će vam da siđe dažd, rana kiša i kasna kiša.“ Joel 2,23. „U posljednje dane, govori Bog, izlit ću od Duha svojega na svako tijelo.“ „I dogodit će se da će se spasiti svatko tko prizove ime Gospodnje.“ Djela 2,17.21.

„Veliko djelo evanđelja ne smije završiti s manjim očitovanjem Božje sile nego što je obilježilo njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila izlivanjem ranoga dažda pri otvaranju evanđelja ponovno se imaju ispuniti u kasnome daždu pri njegovu završetku. Ovdje su ona ‘vremena osvježenja’ kojima se apostol Petar unaprijed radovao kada je rekao: ‘Pokajte se dakle i obratite se da se izbrišu grijesi vaši, kada dođu vremena osvježenja od lica Gospodnjega; i da pošalje Isusa.’ Djela 3,19.20.” Velika borba, 611.

Pedesetnica je bila „otvaranje“ ili „početak“ evanđeoskoga djela, a kasna kiša pri „svršetku“ jest „završetak“. Prvo predstavlja posljednje. Prvi mjesec označuje izlivanje Duha Svetoga u vrijeme nedjeljnoga zakona.

„Nitko od nas nikada neće primiti Božji pečat dok na našem karakteru bude ijedna mrlja ili ljaga. Na nama je da ispravimo nedostatke u svojem karakteru, da očistimo hram duše od svake nečistoće. Tada će kasna kiša pasti na nas kao što je rana kiša pala na učenike na Dan Pedesetnice. ...“

„Što činite, braćo, u velikom djelu priprave? Oni koji se sjedinjuju sa svijetom primaju svjetovni kalup i pripremaju se za žig Zvijeri. Oni koji nemaju povjerenja u sebe, koji se ponizuju pred Bogom i čiste svoje duše poslušnošću istini, ti primaju nebeski kalup i pripremaju se za pečat Božji na svojim čelima. Kad bude izdan dekret i utisnut žig, njihov će karakter ostati čist i besprijekoran za svu vječnost.” Testimonies, svezak 5, 214, 216.

Prvi „mjesec” jest nedjeljni zakon, „sat” velikoga potresa jest nedjeljni zakon, „dan” nevolje, odmazde i osvete jest nedjeljni zakon, a prihvatljiva „godina” jest nedjeljni zakon. Stotinu i pedeset godina proročanstva o prvom jao završava kod nedjeljnoga zakona, gdje počinje tristo devedeset i jedna godina i petnaest dana.

Govoreći šestomu anđelu koji je imao trubu: Odriješi četiri anđela svezana na velikoj rijeci Eufratu. I četiri anđela bijahu odriješena, pripravljena za sat i dan i mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi. Otkrivenje 9,14.15.

„Četiri anđela” koja bijahu „svezana na velikoj rijeci Eufratu” bivaju „odriješena” u času nedjeljnoga zakona. Oni su proročki „pripravljani” za sat, dan, mjesec i godinu drugoga jao da pobiju trećinu ljudi. Sjedinjene Države bivaju ubijene kao šesto kraljevstvo biblijskoga proroštva pri nedjeljnome zakonu, a Sjedinjene Države su jedna trećina trostrukoga saveza koji se uspostavlja pri nedjeljnome zakonu. Drugo jao ponavlja se u trećemu jao, kao što se drugi anđeo ponavlja u trećemu anđelu.

Ta su četiri vjetra bila puštena 11. rujna, označivši početak pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, a odmah potom zadržana. Kada se utješe oni koji u Izaiji šezdeset i jedan tuguju, utješeni su punim izlivanjem Utješitelja u vrijeme nedjeljnoga zakona, što je također i „čas” velikoga potresa. Oni koji tuguju u godini milosti, isti su oni koji tuguju u Ezekielu devet i primaju pečat Božji. Isus je započeo svoju službu citirajući Izaiju šezdeset i jedan, a sestra White usklađuje Njegovu objavu s našim djelom.

„Krist je objavio svoje poslanje svijetu kada je, u sinagogi u Nazaretu, čitao iz proročanstva Izaije: ‘Duh Gospodnji je na meni, jer me pomaza da navješćujem Evanđelje siromasima; posla me iscijeliti one koji su skršena srca, propovijedati oslobođenje sužnjima i vraćanje vida slijepima, pustiti na slobodu potlačene, propovijedati ugodnu godinu Gospodnju.’ Kakvo je djelo bilo pred njim!—Propovijedati ugodnu godinu Gospodnju. To razdoblje obuhvaća doba za dobom, proteže se od stoljeća do stoljeća, dok traje vrijeme kušnje. Bog čeka da čuje moljenje i kucanje; motri ne bi li se čovječanstvo približilo njemu, koji nam jedini može pomoći. On čezne oprostiti im grijehe, primiti ih kao svoje. Primit će svaku skrušenu dušu koja mu dolazi; jer upravo za to djelo Bog je pomazao svoga jedinorođenog Sina.“

„Ali zašto Krist nije dovršio izjavu zabilježenu u Izaiji? Zašto je izostavio odredbu: ‘i dan odmazde Boga našega’? Potonji dio ove rečenice bio je jednako toliko istina kao i prvi dio; a Krist nije zaniijekao istinu svojom šutnjom, uskraćujući dio vlastitih riječi danih njegovu izabranom proroku. Ali ta je posljednja odredba bila upravo ona na kojoj su njegovi slušatelji rado prebivali i koju su bili skloni provoditi, izričući sud nad svima koji nisu bili njihove vjere. Umjesto da narodu daju riječi istine, pravednosti i oprostjenja, učili su ih da Bog mrzi sav poganski svijet. Očinski karakter Boga bio je pogrešno prikazan i pokopan pod ljudskim predajama. Signs of the Times, 14. siječnja 1897.

„Poslanje Božjega naroda u ovome vremenu ocrtno je riječima nadahnuća koje opisuju djelo Mesije: ‘Duh Gospodina Jahve na meni je, jer me Jahve pomazao da donosim radosnu vijest krotkima; poslao me da iscijelim one koji su srca slomljena, da oglasim slobodu sužnjima i otvaranje tamnice onima koji su svezani; da oglasim godinu milosti Jahvine i dan osvete Boga

našega; da utješim sve koji tuguju, da se pobrinem za one koji tuguju na Sionu, da im dam vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto žalosti, ruho hvale mjesto klonula duha; da ih prozovu stablima pravednosti, nasadom Jahvinim, da se on proslavi.”

„I sagradit će drevne ruševine, podići negdašnja opustošenja i obnoviti gradove razvaljene, pustoši mnogih naraštaja.“ Lake Union Herald, 11. studenoga 1908.

Prije nego što pođemo dalje u ponavljanje drugoga jao u trećem jao, trebamo se podsjetiti da se poruka treba razumjeti primjenjujući načelo „redak na redak“. To pokazuje da se svaki „sat“, „dan“, „mjesec“ i „godina“ u nadahnutoj Riječi koji odgovara kontekstu nedjeljnoga zakona također treba primijeniti na pripremu islama za udar na nedjeljni zakon.

Kao primjer: riječ „sat“ nalazi se samo u jednoj knjizi Staroga zavjeta, a ta je knjiga Knjiga proroka Daniela. U Danielu se „sat“ spominje pet puta.

I tko god ne padne ničice i ne pokloni se, bit će istoga časa bačen usred peći užarene ognjem. ... Ako ste, dakle, spremni da, kad god čujete zvuk roga, frule, harfe, psaltira, citre i svakojake glazbe, padnete ničice i poklonite se liku koji sam načinio, dobro; ali ako se ne poklonite, bit ćete istoga časa bačeni usred peći užarene ognjem; i tko je taj Bog koji će vas izbaviti iz mojih ruku? Daniel 3,6.15.

Sestra White opetovano primjenjuje treće poglavlje Daniela, a stoga i „isti čas“, na nedjeljni zakon. U četvrtom poglavlju Daniela, Daniel je smeten „jedan čas“ dok se bori objasniti nadolazeći sud nad Nebukadnezarom.

Tada se Daniel, kojemu je ime bilo Beltešasar, jedan časak skameni, i njegove ga misli uznemiriše. Kralj progovori i reče: Beltešasare, neka te ne uznemiruje san ni njegovo tumačenje. Beltešasar odgovori i reče: Gospodaru moj, san neka bude onima koji te mrze, a njegovo tumačenje tvojim neprijateljima. Daniel 4,19.

Daniel je zapanjen „jedan sat“ dok nastoji razumjeti kako obavijestiti Nabukodonozora o njegovu nadolazećem sudu. Daniel predstavlja glasnika prvoga anđela koji objavljuje da je došao „čas“ suda. Njegovo je proročanstvo dano Nabukodonozoru, a godinu dana poslije sud nad Babilonom izvršava se nad Nabukodonozorom.

U isti se čas to izvršilo na Nabukodonozoru: bijaše otjeran od ljudi te je jeo travu kao volovi, i tijelo mu se kvasilo nebeskom rosom, dok mu kosa nije narasla poput orlovskoga perja, a nokti poput ptičjih kandža. Daniel 4:33.

Daniel pretkazuje uskoro nadolazeći nedjeljni zakon, i kada on stupi na snagu, to je „čas“ suda nad Babilonom. Oba „časa“ označavaju nedjeljni zakon, koji je čas velikoga potresa. Nabukodonozor je alfa, a Baltazar omega pripovijesti o Babilonu, i Baltazar biva ubijen upravo one noći kada se rukopis pojavio na zidu.

U isti čas pojaviše se prsti čovječje ruke te pisaše nasuprot svijećnjaku po vapnu na zidu kraljevske palače; i kralj vidje dio ruke koja je pisala. Daniel 5:5.

„Istoga časa” pojavio se natpis na zidu, što označava trenutak kada pisani nedjeljni zakon uništava „zid” razdvajanja crkve i države u vrijeme nedjeljnog zakona, a tada je Babilon došao svome kraju, kao što i Sjedinjene Države dolaze svome kraju kao šesto kraljevstvo biblijskog proroštva. Kao šesto kraljevstvo, Sjedinjene Države su sila koja vlada sedamdeset simboličnih godina u Izaiji dvadeset i tri, kada je bludnica Tir zaboravljena. Kraljevstvo ili kralj na koje se Izaija odnosi jesu dani od sedamdeset godina, a kraljevstvo koje je vladalo sedamdeset godina u biblijskom proroštvu bio je Babilon. Pad Baltazarova Babilona predočava pad Sjedinjenih Država, pri nedjeljnom zakonu, gdje se natpis na zidu podudara s govorom kao zmaj iz Otkrivenja trinaest.

U osamnaestom poglavlju Otkrivenja sud nad Babilonom započinje kod nedjeljnog zakona u četvrtom retku, kada drugi glas utvrđuje da njezin sud dolazi u jedan sat i također u jedan dan.

I čuh drugi glas s neba gdje govori: Izidite iz nje, narode moj, da ne budete dionici njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer grijesi njezini dopriješe do neba, i Bog se spomenu njezinih nepravda. Uzvratite joj kako je i ona vama uzvratila, i podajte joj dvostruko po djelima njezinim; u čaši koju je napunila napunite joj dvostruko. Koliko je samu sebe proslavila i raskošno živjela, toliko joj zadajte muke i žalosti; jer u srcu svojem govori: Sjedim kao kraljica, i nisam udovica, i žalosti neću vidjeti. Zato će u jedan dan doći zla njezina: smrt i tuga i glad; i bit će potpuno spaljena ognjem, jer silan je Gospodin Bog koji joj sudi. I kraljevi zemaljski, koji su s njom bludničili i raskošno živjeli, oplakivat će je i naricati za njom kad vide dim požara njezina, stojeći izdaleka od straha pred mukom njezinom, govoreći: Jao, jao, grade veliki, Babilone, grade moćni! Jer u jedan čas dođe sud tvoj. Otkrivenje 18:4–10.

Jasno je da progresivni sud nad Babilonom započinje nedjeljnim zakonom iz četvrtoga retka, kada je Božje drugo stado pozvano izaći iz Babilona. Ivan određuje vrijeme njezina suda i kao „dan” i kao „sat”, potvrđujući da vremenske simbole valja razumjeti simbolično.

Pasha se trebala svetkovati u prvom mjesecu, a Pasha odgovara križu, koji pak odgovara zakonu o nedjelji.

I Gospod reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj govoreći: Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecâ; neka vam bude prvi mjesec u godini. Recite svoj zajednici Izraelovoj govoreći: Desetoga dana ovoga mjeseca neka uzmu sebi svaki po jedno janje, prema domu otaca svojih, jedno janje za kuću. A ako je koja kuća premalena za janje, neka ga uzme on i njegov susjed koji je najbliži njegovoj kući, prema broju duša; svaki prema svojoj mogućnosti jedenja neka računa za janje. Vaše janje neka bude bez mane, muško, od godine; uzet ćete ga od ovaca ili od koza. I čuvajte ga do četrnaestoga dana istoga mjeseca; i neka ga sav zbor zajednice Izraelove zakolje uvečer. Izlazak 12:1–6.

Pasha je bila početak pedesetničkoga razdoblja te stoga predočuje Pedesetnicu, koja se pak podudara sa zakonom o nedjelji. Šator od sastanka bio je podignut prvoga dana prvoga mjeseca, čime predočuje podizanje crkve pobjedonosne kao stijega kod zakona o nedjelji. „Sat”, „dan”, „mjesec” i „godina” drugoga jao označuju zakon o nedjelji, i redak na redak, svaki od tih vremenskih izraza podudara se sa zakonom o nedjelji kada se kontekst slaže. Kod zakona o nedjelji započinje drugo razdoblje papinskoga progonstva, pri čemu je prvo bilo 1.260 godina koje su

dovele do toga da mučenici toga razdoblja vapiju Gospodinu u petome pečatu pitanjem „dokle”, sve dok papinska vlast ne bude suđena. U drugome papinskom krvoproliću Isus je obavijestio svoj narod da ne treba brinuti što će govoriti kada bude progonjen.

A kad vas odvedu i predadu, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti, niti unaprijed smišljajte; nego što vam bude dano u onaj čas, to govorite: jer niste vi ti koji govorite, nego Duh Sveti.
Marko 13,11.

U prvom jaoju ljudi su bili mučeni sto pedeset godina. Te su godine započele 27. srpnja 1299. i završile 27. srpnja 1449., kada su četiri anđela pustila četiri vjetra koja bijahu pripravljena za sat, dan, mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi. Razdoblje mučenja predstavlja razdoblje uspostavljanja slike Zvijeri u Sjedinjenim Državama. To je razdoblje petnaest dana prikazano u Levitskom zakoniku dvadeset i tri, od Blagdane truba do Pedesetnice. Razdoblje oblikovanja slike Zvijeri traje od 11. rujna do nedjeljnoga zakona, ali razdoblje objavljivanja poruke ponoćnoga poklika fraktal je oblikovanja slike Zvijeri od 11. rujna do nedjeljnoga zakona.

Početak i završetak pečačenja također su alfa i omega oblikovanja slike Zvijeri. Jedna skupina oblikuje karakter za pečat Božji; druga oblikuje sliku Zvijeri. To se razdoblje u Sjedinjenim Državama podudara s istim razdobljem u svijetu koje započinje nedjeljnim zakonom. „Mjesec” je simbol mučenja koje prisiljava na podizanje slike, stoga mjesec pri nedjeljnom zakonu, kako je prikazan petnaestim retkom u Otkrivenju devet, također predstavlja islamsko mučenje tijekom podizanja slike Zvijeri u svijetu.

Postoje i druge proročke primjene načina na koji proročanstvo o drugome jaoju, te njegov sat, dan, mjesec i godina, predstavljaju nedjeljni zakon i puštanje islama da udari na Sjedinjene Države, ali moramo prijeći na druge točke.

U posljednje vrijeme, tijekom proteklih otprilike šest mjeseci, naglašavao sam da je islam triju jao proročki povezan s trojicom anđela. Od Jakovljeva posljednjeg proročanstva da je Juda „vinova loza” privezana za „magarca”, do Kristova odrješenja magarca uoči Njegova slavnog ulaska, te drugih poveznica, islam prvoga i drugoga jao predstavlja proročku poruku koja je osnažila poruke prvoga i drugoga anđela, a islam trećega jao predstavlja proročku poruku trećega anđela.

Nedavno je naveden jedan odlomak iz knjige koju je napisao A. T. Jones, i on utvrđuje istu činjenicu, ali iz drukčijega pristupa. Jones se služi gramatikom i strukturom Otkrivenja kako bi pokazao da je nemoguće odvojiti posljednje tri trube jao od vijesti trojice anđela. On naglašava da se prvi anđeo ne može odvojiti od drugoga te da se treći ne može odvojiti od prethodne dvojice. Jonesovo je težište na trojici anđela, i dok iznosi svoj dokaz o nerazdvojivom odnosu trojice anđela, on istom tom logikom dokazuje da se ni trube iz devetoga poglavlja Otkrivenja ne mogu odvojiti od trojice anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja. Ovaj ćemo članak zaključiti Jonesovim poglavljem.

POGLAVLJE XI. PORUKA TREĆEG ANĐELA

„ODGOVOR na to važno pitanje za današnje vrijeme: ‘Što ćemo činiti?’ može se sa sigurnošću dati na temelju Sedam truba i mjesta velikih naroda današnjice; jer odgovor je dan

riječju Božjom, upravo na toj osnovi.

„Vidjeli smo da su s posljednjima trima od Sedam Truba nerazdvojivo povezane Tri Nevolje. Usred samih Sedam Truba — nakon završetka Četvrte Trube i prije početka Pete Trube — zapisano je: ‘I vidjeh, i čuh anđela gdje leti posred neba govoreći jakim glasom: Jao, jao, jao stanovnicima zemlje zbog ostalih glasova trube trojice anđela koji još imaju zatrubiti.’ Otkrivenje 8,13.

„Da su Tri Jao nerazdvojivo povezana s posljednja tri od Sedam Truba, po jedno sa svakom, stavljeno je izvan svake sumnje činjenicom da je, kada je završilo trubljenje petoga anđela, napisano: ‘Jedno jao prođe; i evo, dolaze još dva jao nakon toga.’ Otkrivenje 9:12. A kada je završila šesta truba, napisano je: ‘Drugo jao prođe; i evo, treće jao dolazi brzo. I zatrubi sedmi anđeo.’ Otkrivenje 11:15.”

„Sada je, nerazdvojivo povezan s ovim anđelom koji objavljuje dolazak Triju jao, koje su nerazdvojivo povezane s posljednjima trima od Sedam truba, ‘Treći anđeo’ iz Otkrivenja 14.“

„Da bi se ovo također moglo vidjeti kao posve sigurno i izvan svake sumnje, počnimo s Porukom trećega anđela iz Otkrivenja 14 i pratimo unatrag njezine izravne povezanosti sve do njihova početka.”

„Prve riječi u zapisu o ‘trećem anđelu’ glase: ‘I za njima pođe treći anđeo.’ Otkrivenje 14:9. To pokazuje da su neki išli prije, za kojima je ‘treći anđeo’ pošao.“

„Uzmimo, dakle, prethodni redak: ‘I za njim pođe drugi anđeo.’ To pokazuje da je ovomu prethodio i jedan anđeo, što ga, budući da ovaj slijedi za njim, čini ‘drugim’.“

„Vratite se sada na šesti redak: ‘I vidjeh drugoga anđela.’ I to također potvrđuje da je jedan anđeo već otišao prije, zbog čega je ovaj, dok leti posred neba, ‘drugi’.“

„Vraćajući se dalje unatrag u knjizi Otkrivenja, ne nalazimo nijednoga anđela, osim anđela Sedme trube, sve dok ne dođemo do prvoga retka desetoga poglavlja; a ondje čitamo: ‘I vidjeh drugoga silnoga anđela.’ Taj izraz, kao i prije, potvrđuje da prije ovoga postoji anđeo, zbog čega se, kada ovaj stupi na scenu, o njemu govori kao o ‘drugome’.“

„Prateći još dalje unatrag, ne nalazimo nijedne anđele, osim anđela Šeste i Pete trube, sve dok ne dođemo do posljednjeg retka osmoga poglavlja; i ondje dolazimo do prvotnoga, jer čitamo: ‘I vidjeh i čuh anđela’ — ne ‘drugoga anđela’, nego, prvenstveno, ‘anđela’.“

„Tako, počevši od Otkrivenja 8,13, postoji neprekinut niz anđela povezanih riječju ‘drugi’, sve do Trećega anđela iz Otkrivenja 14, s njegovom porukom. Ovako:“

„I pogledah i začuh jednoga anđela.“ Otkrivenje 8,13.

„I vidjeh drugoga silnog anđela.“ Otkrivenje 10,1.

„I vidjeh drugoga anđela.“ Otkrivenje 14,6.

„I za njim pođe drugi anđeo.“ Redak 8.

„I za njima je išao treći anđeo.“ Redak 9.

„Možda će sljedeći jednostavan dijagram pomoći da se jasno prikaže povezanost između anđela koji objavljuje Tri Jao posljednjih triju od Sedam truba i poruke trećega anđela iz Otkrivenja 14:“

„Prva truba“ Otkrivenje 8,7

„Druga truba Otkrivenje 8,8“

„Treća truba Otkrivenje 8,10“

„Četvrta truba“ Otkrivenje 8,12: „Jedan anđeo“ — Jao, jao, jao. Otkrivenje 8,13.

„Peta truba Otkrivenje 9,1–11 / Prvo jao“

„Šesta truba Otkrivenje 9,13 do 11,13 Drugo jao ‘Drugi silni anđeo.’ Otkrivenje 10,1“

„Sedma truba Otkrivenje 11:13–19 Treći jao ‘Drugi anđeo. Otkrivenje 14:6“

„I slijedio je drugi.“ Otkrivenje 14,6

„Treći anđeo pođe za njima.“ Otkrivenje 14,9.

„Značenje svega toga sada se može potpunije sagledati razmatranjem onoga što je zapravo sama po sebi poruka Trećega anđela: Na samome svom licu izraz ‘Treći anđeo’ jasno se odnosi na trećega u nizu od tri anđela. Kao što je već naznačeno, ovaj niz od tri anđela, od kojih svaki nosi poruku, nalazi se u četrnaestom poglavlju Otkrivenja, redci 6–12. Poruke ove trojice anđela stapaju se i dosežu svoj vrhunac u trećoj, koja ne prestaje odjekivati sve dok žetva zemlje ne sazri i ne bude pripravljena za dolazak Gospodnji da je požanje.”

„Sama poruka trećega anđela, kako je objavljena riječima trećega anđela, glasi ovako: ‘I za njima pođe treći anđeo govoreći jakim glasom: Ako se tko pokloni Zvijeri i njezinu kipu te primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku, i on će piti od vina gnjeva Božjega, koje je nepomiješano izliveno u čašu njegove srdžbe; i bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Jaganjcem. I dim njihove muke uzlazi u vijeke vjekova; i nemaju pokoja ni danju ni noću oni koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu, i tko god prima žig njezina imena. Ovdje je postojanost svetih: ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.’”

„Ovo je poruka trećega anđela sama po sebi, odvojena od druge dvije. No, zapravo, ne može se smatrati odvojenom; i ne može se učiniti da stoji zasebno kao da je ona sama jedna jedina, zasebna poruka svijetu; jer već prve riječi koje se o njoj izgovaraju glase: ‘Treći anđeo pođe ZA NJIMA.’ Tako nas se već samim prvim riječima same poruke upućuje ne samo na jednoga, nego na dvojicu, koji su joj prethodili. A grčka riječ prevedena kao ‘pođe’ ne znači slijediti odvojeno, niti samo slijediti, nego ‘slijediti s’, kao što vojnici slijede svoga zapovjednika, ili sluge svoga gospodara; stoga, ‘slijediti nekoga u nečemu; prepustiti se da te netko vodi.’ Kada se govori o stvarima, ona znači slijediti kao ishod; slijediti ‘kao posljedica nečega što je prije bilo.’ Tako, što se tiče osoba, treći anđeo slijedi zajedno s dvojicom koji su mu prethodili; a njegova poruka, kao stvar, slijedi kao ishod, ili posljedica, onoga što je prethodno bilo.“

„A i o Drugome je također zapisano: ‘I za njim pođe drugi anđeo.’ Kao što Treći anđeo slijedi Drugoga, tako i Drugi anđeo slijedi Prvoga. A o Prvome je zapisano: ‘I vidjeh drugoga anđela gdje leti’, itd. Ovo je prvi u ovom nizu od trojice. Za njim dolazi drugi; a Treći anđeo dolazi za njima. Postoji slijed u poretku njihova podizanja; ali, kada su se sva trojica uzastopce podigla, tada nastavljaju zajedno kao jedan. Prvi objavljuje svoju poruku; Drugi ga slijedi i pridružuje se Prvome; Treći slijedi njih i pridružuje im se; tako da, kada su sva trojica sjedinjena i nastavljaju zajedno u svojoj združenoj sili, tvore silnu, trostruku poruku jakoga glasa. Potrebni su svi da bi Poruka Trećega anđela bila potpuna; i Poruka Trećega anđela ne može se istinski naviještati bez naviještanja svega.“

„Što je, dakle, trostruka poruka u svojim pojedinim dijelovima? — Evo prve: ‘I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, imajući vječno evanđelje da ga navijesti onima koji prebivaju na zemlji, i svakomu narodu, i plemenu, i jeziku, i puku, govoreći snažnim glasom: Bojte se Boga i dajte Mu slavu, jer je došao čas Njegova suda; i poklonite se Onomu koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda.’”

„Evo drugoga: ‘I za njim pođe drugi anđeo govoreći: Pade, pade Babilon, onaj veliki grad, jer napoji sve narode vinom gnjeva svojega bludništva.’”

„A evo i Trećega: ‘I treći anđeo pođe za njima govoreći silnim glasom: Ako se tko pokloni Zvijeri i njezinu liku te primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku, i on će piti vino gnjeva Božjega, natočeno nerazrijeđeno u čašu srdžbe njegove; i bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Jaganjcem. I dim muke njihove uzlazi u vijeke vjekova; i nemaju počinka ni danju ni noću oni koji se klanjaju Zvijeri i njezinu liku, i tko god primi žig imena njezina. Ovdje je postojanost svetih: ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.’”

„Već i letimičan pogled na izričaj svake od ovih poruka otkrit će onu misao sadržanu u grčkoj riječi prevedenoj kao ‘slijedio’, koja označava ‘slijedenje kao posljedicu’. Prvi nosi vječno evanđelje da ga navijesti svakom stvorenju, pozivajući sve da se boje Boga i da Mu odaju slavu te da Mu se poklone; jer došao je čas Njegova suda. Odbacivanje ove poruke proizvodi stanje stvari koje je, kao posljedica takva odbacivanja, opisano riječima Drugoga anđela, koji slijedi. A zbog odbacivanja Prve poruke, i zbog posljedica toga odbacivanja, kako su objavljene u Drugoj, nastaje stanje stvari koje, kao daljnja posljedica, zahtijeva da ih Treći anđeo slijedi, objavljujući snažnim glasom svoje strašno upozorenje protiv užasnih zala koja su nastala kao dvostruka posljedica odbacivanja Prve poruke.“

„A da se glas i djelo Trećega anđela stapaju s glasom i djelom Prvoga, jasno je iz njegovih završnih riječi: ‘Ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu;’ jer to je vazda cilj propovijedanja vječnoga evanđelja. To je bit bojati se Boga i dati mu slavu, i pokloniti se ‘Onomu koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda.’ Držanje zapovijedi Božjih i vjera Isusova jedino je što će ijednoj duši omogućiti da opstane u času njegova suda, za koji prvi anđeo objavljuje da je ‘došao.’”

„Odmah nakon završnih riječi Trećega anđela ‘čuo sam glas s neba koji mi govori: Piši: Blago mrtvima koji odsada umiru u Gospodinu’ — od ovoga vremena unaprijed. Otkrivenje 14,13. A odmah nakon toga slijede riječi: ‘I vidjeh, i gle, bijel oblak, i na oblaku sjedi netko sličan Sinu

Čovječjemu, s krunom zlatnom na glavi i ostrim srpom u ruci. I iziđe drugi anđeo iz Hrama vičući jakim glasom onomu koji sjedi na oblaku: Zamahni svojim srpom i žanji, jer dođe čas da žanješ; jer je žetva zemlje dozrela. I onaj koji sjedi na oblaku zamahnu svojim srpom po zemlji, i zemlja bijaše požnjevena.' Otkrivenje 14,14–16. A 'žetva je svršetak svijeta'. Matej 13,39.“

„Nadalje: Treći anđeo osobito upozorava sve ljude protiv štovanja Zvijeri i njezine slike, što god one bile; a iz Otkrivenja 19,11–21 vidimo da su Zvijer i njezina slika 'žive' kada Gospodin dolazi na oblacima nebeskim, te da su 'obje' uništene sjajem njegova dolaska.

„Te činjenice pokazuju da je poruka trećega anđela moćna, trostruka poruka snažna glasa, koja izlazi svakomu narodu i plemenu i jeziku i puku, neposredno prije drugoga Gospodinova dolaska; te koja dozrijeva žetvu zemlje i pripravlja narod pripravljen za Gospodina, upravo kao što je poruka Ivana Krstitelja pripremila put prvomu Gospodinovu dolasku. I stoga je to posljednja, završna Božja poruka svijetu.“

„A sada, imajući tako razumijevanje o tome što je u sebi poruka trećega anđela, odnos te poruke prema velikim narodima današnjice može se bolje razabrati razmatranjem Vremena poruke trećega anđela.“ A. T. Jones, *The Great Nations of Today*, 114.